

dhishṭhira's DRAUP. 8, 13. — 3) eines Königs der Reier, eines Sohnes des Kaçjapa von einer Apsaras, MBh. 12, 6350; sein eigentlicher Name ist राजधर्मन्; vgl. धर्माङ्गा.

धर्मराज (धर्म + राज) m. dass. 1) Bein. Jama's AK. 1, 1, 53. 3, 4, 33. H. 184. an. 4, 55. MED. 6. 33. COLEBR. MISC. ESS. I, 145. MBh. 3, 16802. 13, 3471. HARIV. 604. 12509. DAÇ. 2, 26. BHĀG. P. 5, 26, 36. समेन धर्मेण चरति ताः प्रजास्ततस्त्वैक्ष्वर्यं धर्मराजता MBh. 3, 16788. — 2) Bein. Judhishṭhira's H. an. MED. Hip. 1, 8. AR. 2, 1. HARIV. 842. — 3) König überh. MED. — 4) ein Buddha AK. 1, 1, 53. 3, 4, 33. H. 235. H. an. MED. Vie de HIOUEN-THSANG 230. HIOUEN-THSANG II, 33. — 5) ०दी-चित N. pr. des Verfassers der Vedāntaparibhāṣā COLEBR. MISC. ESS. I, 333.

धर्मराजन् (धर्म + राज) m. dass., Bein. Judhishṭhira's MBh. 2, 146.

धर्मराजिका (धर्म + राज) f. ein Stūpa STAN. JULIEN in HIOUEN-THSANG I, 417. fg. BURN. Intr. 370, N. 1. 631.

धर्मरात्री (धर्म + राज) f. pl. in einem Mantra als Beiw. der श्रयाः HARIV. 7794. Viell. gleichbedeutend mit कालरात्रि.

धर्मरुचि (धर्म + रुचि) m. N. pr. einer Gottheit des Bodhi-Baumes LALIT. 374. eines Menschen BURN. Intr. 132, N. 3.

धर्मवत् (von धर्म) 1) adj. a) gerecht, tugendhaft ÇABDAR. im ÇKDr. R. 2, 104, 27. 5, 3, 58. — b) von Dharma (Dharma Indra?) begleitet, von den Açvin: मित्रावरुणवत्ता उत धर्मवत्ता मूर्त्तवत्ता जर्तिर्गच्छत्ये क्वम् RV. 8, 35, 13. — 2) f. ०वती a) Bez. einer Mudrā VJUTP. 106. — b) N. pr. einer Königin Kāpiçā. 14.

धर्मवर्धन (धर्म + वर्ध) 1) adj. das Recht —, die Tugend mehrend; Bein. Çiva's Çiv. — 2) m. N. pr. eines Königs von Çrāvastī DAÇAK. 134, 7. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a. — 3) n. N. pr. einer Stadt R. 2, 71, 10.

धर्मवर्मन् (धर्म + वर्म) n. der Schutz des Gesetzes, der Tugend; Beiw. Kṛṣṇa's Bhāg. P. 1, 1, 23.

धर्मवाद (धर्म + वाद्) m. eine Unterhaltung über Recht und Tugend R. 5, 48, 8.

धर्मवादिन् (धर्म + वाद्) adj. der über Recht und Tugend zu sprechen pflegt MBh. 3, 1164. PAK. 166, 14.

धर्मवासर (धर्म + वा) m. ein Tag der religiösen Pflicht, ein Vollmondstag TRIK. 1, 1, 107.

धर्मवाहन (धर्म + वा) m. Bein. Çiva's (dessen Vehikel das als Stier gedachte Gesetz ist) TRIK. 1, 1, 47. H. 43.

धर्मविद् (धर्म + विद्) adj. mit dem Gesetze vertraut, seiner Pflichten sich bewusst M. 2, 61. 128. 245. 3, 149. 4, 192. 5, 167. 8, 41. 265. N. 12, 33. R. 1, 2, 25. सर्व M. 8, 63.

धर्मविद्या (धर्म + वि) f. die Kenntniss des Gesetzes, — des Rechts P. 4, 2, 60, VĀRT. 4. — Vgl. धर्मविद्य.

धर्मविवर्धन (धर्म + वि) m. Förderer des Gesetzes, N. pr. eines Sohnes des Açoka BURN. Intr. 403. = Kunāla 404. 633.

धर्मविवेक (धर्म + वि) m. Untersuchung über das Recht, — die Tugend: ०वाक्य Titel eines Werkes des Halājudha HĀEB. Anth. 507. fgg.

धर्मविवेचन (धर्म + वि) n. das Rechtsprechen: यस्य ब्रूस्तु कुरुते

राज्ञो धर्मविवेचनम् । तस्य सीदति तद्राष्ट्रं पङ्के गौरिव पश्यतः ॥ M. 8, 21.

धर्मवृह (धर्म + वृद्) m. N. pr. eines Sohnes des Çvaphalka Bhāg. P. 9, 24, 15. — Vgl. धर्मवृक्, ०भूत्.

धर्मवैतंसिक (धर्म + वै) m. Einer der auf unrechtmässige Weise erworbenes Geld unter dem Schein von Edelmuth verschenkt VĀHNI-P. im ÇKDr.

धर्मव्याध (धर्म + व्याध) m. der mit dem Gesetze, dem Rechte vertraute Jäger, Bez. eines in Folge eines Fluches als Jäger wiedergeborenen Brahmanen MBh. 3, 13710. 13802. 13842. ÇUK. in LA. 41, 5. nach dem VĀRĀHA-P. im ÇKDr. ein aus dem Körper des Vasu, Königs von Kāç-mitra, als Jäger hervorgetretener Brahmanenmörder.

धर्मशरीर (धर्म + शरी) n. Reliquien des Gesetzes, Bez. kleiner Stūpa's HIOUEN-THSANG II, 11.

धर्मशर्मन् (धर्म + शर्म) m. N. pr. eines Lehrers VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 54, b, 38.

धर्मशाला (धर्म + शा) f. Gerichtssaal WILS. wohlthätige Anstalt, Hospital HAUGHT.

धर्मशासन (धर्म + शा) n. Gesetzbuch MBh. 1, 2950.

धर्मशास्त्र (धर्म + शा) n. dass. H. 251. 253. ०शास्त्रं तु वै स्मृतिः M. 2, 10. 3, 232. JĀṬN. 1, 5. MBh. 12, 13080. HIT. I, 15. 11, 10. 19, 20. 22. PRAB. 86, 1. 2. Verz. d. B. H. No. 1017. Ind. St. 1, 20, 21. 22, 3. 236. ०सर्वस्व Verz. d. B. H. No. 1234.

धर्मशील (धर्म + शील) 1) adj. gerecht, tugendhaft IND. 1, 22. MBh. 3, 7080. — 2) f. श्रया N. pr. eines Frauenzimmers ÇUK. in LA. 40, 17.

धर्मश्रेष्ठिन् (धर्म + श्रे) m. N. pr. eines buddh. Arhant's WASSILJEW 89. Das Wort steht nicht sicher.

धर्मसंश्रित (धर्म + सं) adj. gerecht, tugendhaft VĀRĀH. BH. S. 101, 5.

धर्मसंक्षिता (धर्म + सं) f. Gesetzssammlung AK. 1, 1, 5, 7. H. 251.

धर्मसंगीति (धर्म + संग) f. eine Unterhaltung über das Gesetz: 1) bei den Buddhisten ein Concil BURN. Intr. 571, N. 1. — 2) Titel eines Werkes WASSILJEW 327.

धर्मसंग्रह (धर्म + संग) m. Titel eines buddh. Werkes über Gegenstände des Gesetzes BURN. Lot. de la b. l. 556. fg.

धर्मसभा (धर्म + सभ) f. Gerichtssaal WILS.

धर्मसहाय (धर्म + सहा) m. ein Gefährte —, ein Gehülfe bei der Erfüllung religiöser Pflichten SĀH. D. 37, 2.

धर्मसारथि (धर्म + सार) m. N. pr. eines Sohnes des Triakakud Bhāg. P. 9, 17, 11.

धर्मसावर्णि (धर्म + सार) m. N. pr. des 11ten Manu VP. 268. Bhāg. P. 8, 13, 25.

धर्मसिंह (धर्म + सिंह) m. N. pr. eines Mannes, Vie de HIOUEN-THSANG 63.

धर्मसुत (धर्म + सुत) m. der Sohn des Gottes Dharma, Bein. Judhishṭhira's ÇABDAR. im ÇKDr. Bhāg. P. 1, 7, 49. 3, 3, 18.

धर्मसू (धर्म + सू) 1) adj. Ordnung —, Gesetz fördernd: सोमो राजा वरुणः । देवा धर्मसुवर्ष्ये । ते ते वाचं सुवत्साम् TB. 1, 7, 8, 3. — 2) m. der gabelschwänzige Würger (धूम्याट) ÇABDAR. im ÇKDr.

1. धर्मसूत्र (धर्म + सूत्र) n. ein über Gesetz und Brauch handelndes